

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระจกเคลือบซิงค์ออกไซด์ (ZnO) สำหรับใช้เป็นขั้วโลหะโปร่งแสงนำไฟฟ้าในการสร้างเซลล์แสงอาทิตย์โดยวิธี MOCVD สารตั้งต้นที่ใช้ คือ น้ำ (H_2O) และ ไดเอทิลซิงค์ (DEZ) มีก๊าซอาร์กอน (Ar) เป็นพาหะ และก๊าซไดโบเรน (B_2H_6) เป็นสารเจือ เข้าไปทำปฏิกิริยาทางความร้อนกันในห้องเคลือบสุญญากาศ จากผลการทดลองเติมสารเจือปริมาณ 0 sccm ถึง 20 sccm พบว่า ภาพที่ถ่ายโดย SEM ผลึกมีรูปร่างเป็นพีระมิด และมีขนาดเกรนลดลงตามปริมาณสารเจือที่เพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาด้วยเครื่อง XRD แสดงระนาบ (100) การเติมปริมาณสารเจือที่เพิ่มขึ้น ทำให้อัตราการเกิดฟิล์มลดลง ความขรุขระลดลง และความต้านทานไฟฟ้ามูลค่าลดลง ผลของอะตอมโบรอนในสารเจือที่เพิ่มขึ้น ทำให้การดูดกลืนแสงของพาหะอิสระเพิ่มขึ้น เปอร์เซนต์การส่งผ่านแสงรวมจึงสูงขึ้นจากความยาวคลื่น 380 นาโนเมตร ถึง 980 นาโนเมตร และค่าความขรุขระที่ลดลงทำให้เปอร์เซนต์การส่งผ่านแสงกระจายลดลง ผลการทดลองที่อุณหภูมิในช่วง $100^{\circ}C$ ถึง $200^{\circ}C$ พบว่า ภาพที่ถ่ายโดย SEM ที่อุณหภูมิ $100^{\circ}C$ ผลึกมีรูปร่างเป็นเม็ดกลม แสดงระนาบ (002) คือ ผลึกเกิดในทิศทางที่ตั้งฉากกับผิวกระจก เมื่อเพิ่มอุณหภูมิเป็น $180^{\circ}C$ ผลึกมีการเปลี่ยนแปลงของระนาบไปในทิศทางที่ขนานกับผิวกระจก คือ (100) มีรูปร่างที่เป็นรูปทรงพีระมิดเพิ่มขึ้น มีค่าความขรุขระสูงขึ้น อัตราการเกิดฟิล์มสูงขึ้น ที่อุณหภูมิ $200^{\circ}C$ ความขรุขระมีค่าลดลง อัตราการเกิดฟิล์มลดลง ส่วนค่าความต้านทานไฟฟ้ามูลค่าลดลงเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นจาก $100^{\circ}C$ ถึง $200^{\circ}C$ สำหรับคุณสมบัติทางแสงนั้น เมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิจาก $100^{\circ}C$ ถึง $200^{\circ}C$ ค่าการส่งผ่านแสงรวมลดลง แต่ค่าการส่งผ่านแสงกระจายจะสัมพันธ์กับค่าความขรุขระ เนื่องจากแสงที่ผ่านฟิล์มกระจายได้เพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิ $100^{\circ}C$ ถึง $180^{\circ}C$ และลดลง ณ อุณหภูมิ $200^{\circ}C$ เลือกเงื่อนไขการเคลือบฟิล์ม ZnO:B ที่เหมาะสมมาสร้างเซลล์แสงอาทิตย์ ผลจากการวัดคุณสมบัติของเซลล์แสงอาทิตย์เปรียบเทียบกับกระจก $SnO_2:F$ พบว่ากระจกเคลือบ ZnO:B ให้ค่ากระแสไฟฟ้าลัดวงจร (I_{sc}) 18.9 mA/cm^2 มากกว่าบนกระจก $SnO_2:F$ ที่มีค่า 17.1 mA/cm^2 เป็นผลมาจากความขรุขระของฟิล์ม ZnO:B ที่มากกว่าทำให้แสงกระจายตัวได้ดีเป็นการเพิ่มทางเดินของแสงให้ยาวขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำให้กระแสไฟฟ้าลัดวงจรของเซลล์แสงอาทิตย์เพิ่มขึ้น จากผลการทดลองสามารถสร้างฟิล์ม ZnO:B บนกระจกด้วยวิธี MOCVD ที่คุณสมบัติโดยรวมใกล้เคียงกับกระจก $SnO_2:F$ ที่ใช้กันทั่วไปในอุตสาหกรรมการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ได้